

■ پیامون به لرزه میفته. دلمان خوش بود میگفتیم با همون تخم‌مرغ توی این اوضاع جنگی شکم بچه‌ها مون رو سیر میکنیم. اشکال نداره فقط دعا کنیم که پریرز جنگ بشیم. الان همون تخم‌مرغ هم برامون دیگه شده غذای لاکچری.

■ مسئولین جلو این گرونی‌ها رو بگیرن. خسته شدیم. مدام توی خونه‌ها جنگ و دعواست. شوهرم زیر پوشش بهزیستی و بیکاره. مستأجر هم هستیم. آخه با سه تا بچه از کجا بیاریم خرج کنیم؟ توی تلویزیون همه‌اش میگن کالاهای اساسی هست. ما هم میدونیم هست؛ ولی وقتی گروه و قدرت خرید نداریم، انگار نیست.

■ سلام، چرا قراره فقط تا دهک سه کالبرگشون دو برابر بشه؟ گرونی واسه همه هست. پس باید واسه همه دو برابر بشه. تا کی دولت میخواد فقط نصفی رو حمایت کنه در صورتی که اکثر دهک‌بندی‌ها الکیه؟ من دو تا بچه زیر پنج سال دارم. دو برجه اصلاً نه برام سوءتغذیه ریختن نه طرح یسنا. فقط حرف الکی میزنن. پوشک و خواربار رو به روز گرون میشه.

■ سلام، وقتتون به خیر، رسالت ۱۳۶ امام خمینی ۲۹ یک کوچه فرعی چهار متری که آب و فاضلاب چندین خانواده میاد بیرون و جدول کشی نیست، تابستان‌ها خیلی بوی بدی میده. خیلی وضع بدی داره. به شورا و دهیاری نامه نوشتیم و همه همسایه‌ها امضا کردن؛ ولی هیچ ارزشی قائل نبودن. باز هم چندین بار به دهیاری مراجعه کردیم. میگن باشه چشم؛ اما اهمیت نمیدن. الان ۶-۷ ساله این کوچه همین طوره. جاهای دیگه رو انجام میدن چون این کوچه فرعی، اهمیت نمیدن. یعنی ساکنین اون کوچه شهروند نیستند؟ اگر به عهده شورا و دهیاری نیست، شما بگید ما چکار کنیم؟ باید کجا مراجعه کنیم؟ از بوی بد و از حشرات موذی خسته شدیم. ممنون و سپاس فراوان از تریبون مردمی قدس.

■ با سلام، سه برابر شدن یارانه سه فرزند ی به کجا رسید؟ دولت که نمیتواند واریز کند، پس به مردم وعده ندهد. حق مردم این نیست. ■ به مسئولین برسونید این قشر کارگری که ماهی ۱۶ یا ۱۷ میلیون میگیرن و بیش از ۶۰ شبه توی خیابون پشت مملکت و دولت هستن، چه جوری باید زندگیشون رو راه ببرن وقتی نصفش میره برای اجاره خونه و قبض‌ها؟

■ تربت حیدریه، رئیس ۹، داخل میلان سطل زباله نداره و فقط به دونه سر میلان گذاشتن که خیلی دوره. بعضی از اهالی راه دور نمیرن و زباله‌ها رو در خونه‌هاشون رها میکنن. حیوان‌ها هم پاره میکنن. برای ما که ساکن اونجا هستیم، واقعاً سخته از لحاظ بو و بهداشت. لطفاً پیگیر باشید. حداقل سر هر کوچه به دونه بذارن. یه مورد دیگه اینکه رئیس ۹ هنوز آسفالت نشده، خیلی هم داخل کوچه‌ها خرابه. پیگیر این هم باشید. ممنون میشم.

■ سلام، خواستم بگم در این روزهای سخت کشور جقدر خوب میشد مسئولین عزیز همین طور که ما پای این کشور و پرچم ایستادیم، پای ما مردم بایستند و تمام تلاش و همت خودشون را بکنن. واقعاً جامعه کارگری در سختی و مشقت هست. باور کنید خیلی سخته که برای یک خونه ۴۰ متری کلی پول رهن بدی و ماهی ۶ میلیون اجاره. یک کارگر از کجا این پول رو تأمین کنه؟ به کدوم نیازش برسه؟ نه میتونه مایحتاج خونه رو بخره نه نیاز درمانیش رو رفع کنه، نه میتونه حتی شب بخوابه. خیلی ظلمه. یکم به فکر مردم ضعیف جامعه باشید مخصوصاً کارگران. به امید عزت و سربلندی کشورمان ایران. الان ما غصه میخوریم برای چند ماه دیگه که رهن و اجاره‌های به این زیادی رو از کجا تأمین کنیم. کاش حداقل وام مستأجری که میدادن، این قدر سخت نمیگرفتن که بشه آرزو، یا حداقل برای دهک‌های یک تا چهار یه طرح افزایش یارانه‌ای، چیزی میذاشتن که مردم این قدر سختی نکنن. خدایا خودت یار قشر ضعیف باش. 🙏🏻

■ سلام، وقت به خیر، پیامم رو منتشر کنید بلکه یکی به داد مردم شهر رضویه جاده سرخس برسه. با اینکه بخش هست امکاناتش در حد روستاست. هیچ مسئولی اینجا کارش رو درست انجام نمیده. مدت زیادی شهردار نداریم. الانم یکی از اعضای شورا رو گذاشتن به طور موقت. 🙏🏻 رها شدیم. 🙏🏻 با شورا حرف زدیم. میگن ما بیرون محدودیم و دعا کنیم همین امکانات ابتدایی رو هم ازمون بگیرن و میگن اکثر مردم وسیله شخصی دارن. پس بی‌ماشین‌ها چه کار کنن؟ 🙏🏻 این پاسخ‌ها ما دهه شخصیتا پیر شدیم و هنوز اینجا غرق در مشکلات اولیه است. مسئله فرسودگی شدید و تأخیر و معطلی بی‌حد اتوبوس‌ها کم بود، الانم مدتی هست خط اتوبوسش رو عوض کردن، از رضویه به بولوار قمر بنی‌هاشم (ع) و مصلی. اونایی که شهرک رایجی میرن چی؟ خب دو تا خط بذارید، حداقل دو تا مینی‌بوس. اسنپ هم که سفر رو قبول نمیکنه. برای شهرک باهنر هم خط ۸۳۰ هم ۸۳۳ منتهی به حرم مطهر، هم خط ۶۵ منتهی به پایانه غدیر داره. فقط شهرک ما منطقه محروم واقع شده؛ یکی باید اینجا رو گردن بگیره یا نه؟ وقتی منطقه مسکونی ساختن، فکرش رو نکنن که این اشخاص امکانات میخوان؟

■ سلام، ما جز شما به کسی نمیتونیم حرف دلمون رو بگیم. لطفاً پیگیر قیمت لاستیک خودرو باشید. خیلی خیلی گرون شده. 🙏🏻 سواری ۳ تومن بوده، الان شده ۸ میلیون. 🙏🏻

■ سلام، خواهشاً رسیدگی کنید. فرزند سوم من سال ۱۴۰۳ به دنیا آمده و برج ۶ سال ۱۴۰۵ دو ساله میشه. واسه وام فرزندآوری ثبت‌نام کردم؛ ولی هنوز اسمش در نیامده و الان میگن تا دو سالگی میشه از وام استفاده کرد. ما تا الان توی نوبتیم و هنوز خبری نیست و چهار ماه دیگه بچه‌ام دو ساله میشه. تکلیف ما چی میشه که این همه‌وقته توی نوبتیم؟ فقط باید پارتی بازی بشه توی هر کار دولتی؟ به قول محسن چاوشی فقط لب و دهنن. ما به این وام نیاز داریم.

■ تا وقتی موشک‌ها روی سرمان بود، مسئولین چنان پیگیر بودن؛ اما الان که آتش بس شده، طلا رو گرون کردن. قیمتا رو هم چنان بالا بردن که ما سرمان سوت میکشه. وقتی تا در مغازه میریم از کنار یک سوپرمارکتی میخوایم رد بشیم، دست

ما در این مدت شاهد هیچ انعطافی در قوانین سختگیرانه قبلی هم نبودیم. دولت به جای اینکه در شرایط جنگی و بحرانی، قوانین را به نفع بقای کسب و کارهای خدماتی تلطیف کند، عملاً ما را در برابر توفان بحران‌ها تنها گذاشته است. انگار نه انگار که این صنعت با خاک یکسان شده؛ نه در بحث مالیات، نه در مورد بیمه و نه در تعهدات بانکی، هیچ تغییری معناداری که باری از دوش ما بردارد، ایجاد نشد. وی درباره راهکار و انتظاری که از دولت وجود دارد، می‌گوید:

اگر دولت می‌خواهد در ماه‌های آینده شاهد موج دوم تعطیلی‌ها و ورشکستگی‌های کامل نباشد، باید سه گام فوری بردارد: نخست تنفس مالیاتی و بیمه‌ای که از طریق بخشودگی مالیات بر عملکرد و سهم بیمه کارفرماست؛ چون برای واحدی که درآمدش به صفر رسیده، مطالبه مالیات و بیمه یعنی فشار برای بستن همیشگی آن واحد. مدیر آژانس مسافرتی، تسهیلات واقعی و ارزان قیمت را در دمن راهکار دانسته و می‌افزاید: وام‌های جزئی مثل ۲۲ میلیون تومان با سود ۱۲ درصد، بیشتر شبیه یک شوخی است. ما نیاز به تسهیلات سرمایه در گردش با نرخ سود تک‌رقمی و دوره تنفس دست‌کم یک‌ساله داریم تا بتوانیم نقدینگی سوخت‌شده‌مان را جبران کنیم.

قاسمی ادامه می‌دهد: تسهیلهای در قوانین کنسلی، سومین راهکار در این زمینه است؛ دولت باید به‌عنوان داور وارد شود و ایرالین‌ها و هتل‌ها را موظف کند که مبالغ کنسلی را به سرعت به آژانس‌ها برگردانند تا ما شرمند مسافران نشویم. دولت باید بپذیرد که گردشگری در شرایط فورس‌ماژور قرار دارد. اگر امروز با معافیت‌های موقت و حمایت‌های واقعی از ما محافظت نکنند، فردا باید هزینه‌های بسیار سنگین‌تری برای بیکاری هزاران نفر و نابودی زیرساخت‌های گردشگری کشور بپردازند. ما صدقه نمی‌خواهیم، ما فقط فضایی برای بقا می‌خواهیم.

■ فاصله میان واقعیت میدان و سیاست‌های موجود به نظر می‌رسد میان واقعیت تلخ میدان و سیاست‌های حمایتی دولت، شکاف عمیقی دیده می‌شود. نبود انعطاف در قوانین مالیاتی و بیمه‌ای، در کنار تسهیلات غیر واقعی، عملاً امکان بازگشت به چرخه فعالیت را از آژانس‌های مسافرتی می‌گیرد. برای جلوگیری از فروپاشی زنجیره گردشگری، دولت باید از نقش ناظر خارج شده و با اعمال معافیت‌های موقت، حمایت از سرمایه در گردش و تسهیلهای در فرایند کنسلی، به دنبال نجات این صنعت باشد؛ در غیر این صورت، بحران بیکاری فعالان یک صنعت و از بین رفتن آن، بسیار پرهزینه‌تر از پذیرش این درخواست‌های منطقی خواهد بود.

ما در این دوره از مرز ۱۰ هزار میلیارد تومان فراتر رفته است. این خسارت فقط عدد و رقم روی کاغذ نیست! ما با لغو ۱۰۰ درصدی تورهای ورودی، تورهای خروجی و داخلی مواجه شدیم. قسمت بزرگی از این خسارت مربوط به نقدینگی است؛ یعنی بخش زیادی از پولی که ما به ایرلاین‌های خارجی و هتل‌ها پرداخت کرده بودیم، به دلیل شرایط جنگی و کنسلی پروازها، سوخت شد یا بازگشتش ماه‌ها زمان می‌برد. این رقم خسارت اعلام شده یعنی فروپاشی معیشت هزاران کارمند آژانس هواپیمایی، راهنمای تور و راننده که از دی ماه تا امروز عملاً رنگ رزرو یک تور واقعی را هم ندیده‌اند. در واقع کارکنان و راهنمایان تور که سرمایه‌های معنوی ما هستند، عملاً ماه‌هاست هیچ درآمدی ندارند و در حال مهاجرت از این حرفه هستند.

■ از بین رفتن سرمایه مالی و انسانی آژانس‌ها به واسطه جنگ و مسائل دی ماه مدیر آژانس مسافرتی بیان می‌کند: تا پیش از اعلام آتش‌بس، عملاً بیش از ۹۰ درصد دفاتر آژانس‌ها در حالت تعطیلی مطلق بودند. وقتی پروازی نیست، وقتی امنیت روانی وجود ندارد و تورها یکی پس از دیگری کنسل می‌شوند، باز نگه داشتن دفتر فقط تحمیل هزینه‌های جاری مثل برق و تلفن و اجاره بود؛ اما دردناک‌ترین بخش این بحران برای ما، بحث تعدیل نیرو بود. ما در صنعت گردشگری با نیروی انسانی متخصص سر و کار داریم؛ کسانی که سال‌ها تجربه کسب کرده‌اند؛ اما متأسفانه به دلیل نبود نقدینگی و صفر شدن درآمد‌ها، بسیاری از همکاران من و خود ما مجبور شدیم دست به تعدیل نیرو بزنیم. تلخی ماجرا اینجاست که وقتی این نیروها متخصص از بدنه گردشگری جدا می‌شوند، بازگرداندن دوباره آن‌ها پس از عادی شدن شرایط تقریباً غیرممکن است. ما نه تنها سرمایه مالی؛ بلکه سرمایه‌های انسانی‌مان را هم در این جنگ و بحران‌های پس از دی ماه از دست دادیم.

قاسمی با بیان اینکه تاکنون هیچ بسته حمایتی که دردی از ما دوا کند، ارائه نشده، تأکید می‌کند: صحبت از تسهیلاتی شده که به ازای هر نیروی لیست بیمه، مبلغ ۲۲ میلیون تومان وام بدهند؛ اما بیا بید واقع بین باشیم. این وام با سود ۱۲ درصد و بازپرداخت دو ساله، برای مجموعه‌ای که درآمدش صفر شده، بیشتر شبیه یک بدهی جدید است تا حمایت؛ برای مدیری که حتی در پرداخت حق بیمه و مالیات دوران رکود هم مشکل دارد، گرفتن وامی که چند ماه دیگر باید قسطش را بدهد، گرهی را باز نمی‌کند. در حال حاضر نه تنها هیچ قانون حمایتی جدیدی وضع نشده؛ بلکه

مدیر آژانس مسافرتی بیان می‌کند: تا پیش از اعلام آتش‌بس، عملاً بیش از ۹۰ درصد دفاتر آژانس‌ها در حالت تعطیلی مطلق بودند. وقتی پروازی نیست، وقتی امنیت روانی وجود ندارد و تورها یکی پس از دیگری کنسل می‌شوند، باز نگه داشتن دفتر فقط تحمیل هزینه‌های جاری مثل برق و تلفن و اجاره بود؛ اما دردناک‌ترین بخش این بحران برای ما، بحث تعدیل نیرو بود. ما در صنعت گردشگری با نیروی انسانی متخصص سر و کار داریم؛ کسانی که سال‌ها تجربه کسب کرده‌اند؛ اما متأسفانه به دلیل نبود نقدینگی و صفر شدن درآمد‌ها، بسیاری از همکاران من و خود ما مجبور شدیم دست به تعدیل نیرو بزنیم. تلخی ماجرا اینجاست که وقتی این نیروها متخصص از بدنه گردشگری جدا می‌شوند، بازگرداندن دوباره آن‌ها پس از عادی شدن شرایط تقریباً غیرممکن است. ما نه تنها سرمایه مالی؛ بلکه سرمایه‌های انسانی‌مان را هم در این جنگ و بحران‌های پس از دی ماه از دست دادیم.

قاسمی با بیان اینکه تاکنون هیچ بسته حمایتی که دردی از ما دوا کند، ارائه نشده، تأکید می‌کند: صحبت از تسهیلاتی شده که به ازای هر نیروی لیست بیمه، مبلغ ۲۲ میلیون تومان وام بدهند؛ اما بیا بید واقع بین باشیم. این وام با سود ۱۲ درصد و بازپرداخت دو ساله، برای مجموعه‌ای که درآمدش صفر شده، بیشتر شبیه یک بدهی جدید است تا حمایت؛ برای مدیری که حتی در پرداخت حق بیمه و مالیات دوران رکود هم مشکل دارد، گرفتن وامی که چند ماه دیگر باید قسطش را بدهد، گرهی را باز نمی‌کند. در حال حاضر نه تنها هیچ قانون حمایتی جدیدی وضع نشده؛ بلکه

مدیر آژانس مسافرتی بیان می‌کند: تا پیش از اعلام آتش‌بس، عملاً بیش از ۹۰ درصد دفاتر آژانس‌ها در حالت تعطیلی مطلق بودند. وقتی پروازی نیست، وقتی امنیت روانی وجود ندارد و تورها یکی پس از دیگری کنسل می‌شوند، باز نگه داشتن دفتر فقط تحمیل هزینه‌های جاری مثل برق و تلفن و اجاره بود؛ اما دردناک‌ترین بخش این بحران برای ما، بحث تعدیل نیرو بود. ما در صنعت گردشگری با نیروی انسانی متخصص سر و کار داریم؛ کسانی که سال‌ها تجربه کسب کرده‌اند؛ اما متأسفانه به دلیل نبود نقدینگی و صفر شدن درآمد‌ها، بسیاری از همکاران من و خود ما مجبور شدیم دست به تعدیل نیرو بزنیم. تلخی ماجرا اینجاست که وقتی این نیروها متخصص از بدنه گردشگری جدا می‌شوند، بازگرداندن دوباره آن‌ها پس از عادی شدن شرایط تقریباً غیرممکن است. ما نه تنها سرمایه مالی؛ بلکه سرمایه‌های انسانی‌مان را هم در این جنگ و بحران‌های پس از دی ماه از دست دادیم.

قاسمی با بیان اینکه تاکنون هیچ بسته حمایتی که دردی از ما دوا کند، ارائه نشده، تأکید می‌کند: صحبت از تسهیلاتی شده که به ازای هر نیروی لیست بیمه، مبلغ ۲۲ میلیون تومان وام بدهند؛ اما بیا بید واقع بین باشیم. این وام با سود ۱۲ درصد و بازپرداخت دو ساله، برای مجموعه‌ای که درآمدش صفر شده، بیشتر شبیه یک بدهی جدید است تا حمایت؛ برای مدیری که حتی در پرداخت حق بیمه و مالیات دوران رکود هم مشکل دارد، گرفتن وامی که چند ماه دیگر باید قسطش را بدهد، گرهی را باز نمی‌کند. در حال حاضر نه تنها هیچ قانون حمایتی جدیدی وضع نشده؛ بلکه

مدیر آژانس مسافرتی بیان می‌کند: تا پیش از اعلام آتش‌بس، عملاً بیش از ۹۰ درصد دفاتر آژانس‌ها در حالت تعطیلی مطلق بودند. وقتی پروازی نیست، وقتی امنیت روانی وجود ندارد و تورها یکی پس از دیگری کنسل می‌شوند، باز نگه داشتن دفتر فقط تحمیل هزینه‌های جاری مثل برق و تلفن و اجاره بود؛ اما دردناک‌ترین بخش این بحران برای ما، بحث تعدیل نیرو بود. ما در صنعت گردشگری با نیروی انسانی متخصص سر و کار داریم؛ کسانی که سال‌ها تجربه کسب کرده‌اند؛ اما متأسفانه به دلیل نبود نقدینگی و صفر شدن درآمد‌ها، بسیاری از همکاران من و خود ما مجبور شدیم دست به تعدیل نیرو بزنیم. تلخی ماجرا اینجاست که وقتی این نیروها متخصص از بدنه گردشگری جدا می‌شوند، بازگرداندن دوباره آن‌ها پس از عادی شدن شرایط تقریباً غیرممکن است. ما نه تنها سرمایه مالی؛ بلکه سرمایه‌های انسانی‌مان را هم در این جنگ و بحران‌های پس از دی ماه از دست دادیم.

قاسمی با بیان اینکه تاکنون هیچ بسته حمایتی که دردی از ما دوا کند، ارائه نشده، تأکید می‌کند: صحبت از تسهیلاتی شده که به ازای هر نیروی لیست بیمه، مبلغ ۲۲ میلیون تومان وام بدهند؛ اما بیا بید واقع بین باشیم. این وام با سود ۱۲ درصد و بازپرداخت دو ساله، برای مجموعه‌ای که درآمدش صفر شده، بیشتر شبیه یک بدهی جدید است تا حمایت؛ برای مدیری که حتی در پرداخت حق بیمه و مالیات دوران رکود هم مشکل دارد، گرفتن وامی که چند ماه دیگر باید قسطش را بدهد، گرهی را باز نمی‌کند. در حال حاضر نه تنها هیچ قانون حمایتی جدیدی وضع نشده؛ بلکه

مدیر آژانس مسافرتی بیان می‌کند: تا پیش از اعلام آتش‌بس، عملاً بیش از ۹۰ درصد دفاتر آژانس‌ها در حالت تعطیلی مطلق بودند. وقتی پروازی نیست، وقتی امنیت روانی وجود ندارد و تورها یکی پس از دیگری کنسل می‌شوند، باز نگه داشتن دفتر فقط تحمیل هزینه‌های جاری مثل برق و تلفن و اجاره بود؛ اما دردناک‌ترین بخش این بحران برای ما، بحث تعدیل نیرو بود. ما در صنعت گردشگری با نیروی انسانی متخصص سر و کار داریم؛ کسانی که سال‌ها تجربه کسب کرده‌اند؛ اما متأسفانه به دلیل نبود نقدینگی و صفر شدن درآمد‌ها، بسیاری از همکاران من و خود ما مجبور شدیم دست به تعدیل نیرو بزنیم. تلخی ماجرا اینجاست که وقتی این نیروها متخصص از بدنه گردشگری جدا می‌شوند، بازگرداندن دوباره آن‌ها پس از عادی شدن شرایط تقریباً غیرممکن است. ما نه تنها سرمایه مالی؛ بلکه سرمایه‌های انسانی‌مان را هم در این جنگ و بحران‌های پس از دی ماه از دست دادیم.

قاسمی با بیان اینکه تاکنون هیچ بسته حمایتی که دردی از ما دوا کند، ارائه نشده، تأکید می‌کند: صحبت از تسهیلاتی شده که به ازای هر نیروی لیست بیمه، مبلغ ۲۲ میلیون تومان وام بدهند؛ اما بیا بید واقع بین باشیم. این وام با سود ۱۲ درصد و بازپرداخت دو ساله، برای مجموعه‌ای که درآمدش صفر شده، بیشتر شبیه یک بدهی جدید است تا حمایت؛ برای مدیری که حتی در پرداخت حق بیمه و مالیات دوران رکود هم مشکل دارد، گرفتن وامی که چند ماه دیگر باید قسطش را بدهد، گرهی را باز نمی‌کند. در حال حاضر نه تنها هیچ قانون حمایتی جدیدی وضع نشده؛ بلکه

مدیر آژانس مسافرتی بیان می‌کند: تا پیش از اعلام آتش‌بس، عملاً بیش از ۹۰ درصد دفاتر آژانس‌ها در حالت تعطیلی مطلق بودند. وقتی پروازی نیست، وقتی امنیت روانی وجود ندارد و تورها یکی پس از دیگری کنسل می‌شوند، باز نگه داشتن دفتر فقط تحمیل هزینه‌های جاری مثل برق و تلفن و اجاره بود؛ اما دردناک‌ترین بخش این بحران برای ما، بحث تعدیل نیرو بود. ما در صنعت گردشگری با نیروی انسانی متخصص سر و کار داریم؛ کسانی که سال‌ها تجربه کسب کرده‌اند؛ اما متأسفانه به دلیل نبود نقدینگی و صفر شدن درآمد‌ها، بسیاری از همکاران من و خود ما مجبور شدیم دست به تعدیل نیرو بزنیم. تلخی ماجرا اینجاست که وقتی این نیروها متخصص از بدنه گردشگری جدا می‌شوند، بازگرداندن دوباره آن‌ها پس از عادی شدن شرایط تقریباً غیرممکن است. ما نه تنها سرمایه مالی؛ بلکه سرمایه‌های انسانی‌مان را هم در این جنگ و بحران‌های پس از دی ماه از دست دادیم.

قاسمی با بیان اینکه تاکنون هیچ بسته حمایتی که دردی از ما دوا کند، ارائه نشده، تأکید می‌کند: صحبت از تسهیلاتی شده که به ازای هر نیروی لیست بیمه، مبلغ ۲۲ میلیون تومان وام بدهند؛ اما بیا بید واقع بین باشیم. این وام با سود ۱۲ درصد و بازپرداخت دو ساله، برای مجموعه‌ای که درآمدش صفر شده، بیشتر شبیه یک بدهی جدید است تا حمایت؛ برای مدیری که حتی در پرداخت حق بیمه و مالیات دوران رکود هم مشکل دارد، گرفتن وامی که چند ماه دیگر باید قسطش را بدهد، گرهی را باز نمی‌کند. در حال حاضر نه تنها هیچ قانون حمایتی جدیدی وضع نشده؛ بلکه

مدیر آژانس مسافرتی بیان می‌کند: تا پیش از اعلام آتش‌بس، عملاً بیش از ۹۰ درصد دفاتر آژانس‌ها در حالت تعطیلی مطلق بودند. وقتی پروازی نیست، وقتی امنیت روانی وجود ندارد و تورها یکی پس از دیگری کنسل می‌شوند، باز نگه داشتن دفتر فقط تحمیل هزینه‌های جاری مثل برق و تلفن و اجاره بود؛ اما دردناک‌ترین بخش این بحران برای ما، بحث تعدیل نیرو بود. ما در صنعت گردشگری با نیروی انسانی متخصص سر و کار داریم؛ کسانی که سال‌ها تجربه کسب کرده‌اند؛ اما متأسفانه به دلیل نبود نقدینگی و صفر شدن درآمد‌ها، بسیاری از همکاران من و خود ما مجبور شدیم دست به تعدیل نیرو بزنیم. تلخی ماجرا اینجاست که وقتی این نیروها متخصص از بدنه گردشگری جدا می‌شوند، بازگرداندن دوباره آن‌ها پس از عادی شدن شرایط تقریباً غیرممکن است. ما نه تنها سرمایه مالی؛ بلکه سرمایه‌های انسانی‌مان را هم در این جنگ و بحران‌های پس از دی ماه از دست دادیم.

مدیر آژانس مسافرتی بیان می‌کند: تا پیش از اعلام آتش‌بس، عملاً بیش از ۹۰ درصد دفاتر آژانس‌ها در حالت تعطیلی مطلق بودند. وقتی پروازی نیست، وقتی امنیت روانی وجود ندارد و تورها یکی پس از دیگری کنسل می‌شوند، باز نگه داشتن دفتر فقط تحمیل هزینه‌های جاری مثل برق و تلفن و اجاره بود؛ اما دردناک‌ترین بخش این بحران برای ما، بحث تعدیل نیرو بود. ما در صنعت گردشگری با نیروی انسانی متخصص سر و کار داریم؛ کسانی که سال‌ها تجربه کسب کرده‌اند؛ اما متأسفانه به دلیل نبود نقدینگی و صفر شدن درآمد‌ها، بسیاری از همکاران من و خود ما مجبور شدیم دست به تعدیل نیرو بزنیم. تلخی ماجرا اینجاست که وقتی این نیروها متخصص از بدنه گردشگری جدا می‌شوند، بازگرداندن دوباره آن‌ها پس از عادی شدن شرایط تقریباً غیرممکن است. ما نه تنها سرمایه مالی؛ بلکه سرمایه‌های انسانی‌مان را هم در این جنگ و بحران‌های پس از دی ماه از دست دادیم.

گردشگری، نخستین بخش اقتصاد است که فرومی‌ریزد و آخرین بخشی است که دوباره قد راست می‌کند!

۳ مطالبه آژانس‌های مسافرتی برای عبور از بحران

عبدالله - آژانس قدس

عفت رضوی در حالی که صنعت گردشگری همواره یکی از ستون‌های اصلی اقتصاد کشور بوده است؛ اما امروزه سایه تبعات ناشی از جنگ در ایران و منطقه، بر سر آژانس‌های مسافرتی و واحدهای خدماتی سنگینی می‌کند. از تعطیلی ناگهانی برخی دفاتر گرفته تا فشار سنگین بدهی‌های سازمان تأمین اجتماعی و نبود تسهیلات بانکی با نرخ بهره پایین، زنجیره فعالیت این واحدها را با تهدید روبه‌رو کرده است.

به تازگی نبی‌پور، معاون سیاسی و اجتماعی استاندار خراسان رضوی نیز اعلام کرد: «جنگ تحمیلی، اقتصاد خدماتی استان را با آسیب بسیار شدیدی مواجه کرده؛ به طوری که حدود ۶۰ درصد از حوزه‌های خدماتی؛ به ویژه بخش‌های گردشگری، سفر و گردشگری سلامت را تحت تأثیر قرار داده است.» در گزارش پیش رو، به بررسی آسیب‌های وارده به حوزه دفاتر خدمات سفر و درخواست‌های جدی فعالان این حوزه از دولت می‌پردازیم.

مهلت دهند تا تنفسی ایجاد شود

رئیس انجمن صنفی دفاتر خدمات مسافرتی استان خراسان رضوی در گفت‌وگو با طوس درباره میزان خسارت وارده به دفاتر خدمات مسافرتی به واسطه وضعیت جنگ در استان می‌گوید: طبق اعلام سازمان میراث فرهنگی، همکاری‌انمان خواسته‌ایم میزان خسارت‌های وارده را به ما اعلام کنند تا بتوانیم گزارش دقیقی را به دولت ارائه دهیم. از ابتدای جنگ، برخی از واحدهای ما مجبور به تعطیلی واحد خود شدند و این موضوع را به سازمان میراث فرهنگی هم اعلام کردند. بی‌شک چنین واحدهایی تعدیل نیرو هم داشتند؛ اما واحدهای فعال سعی کردند تعدیل نیرو نکنند؛ ولی از اواخر جنگ رمضان شرایط رو به بهبود رفته و فعالیت‌ها در قالب تورهای داخلی از سر گرفته شده است. محمدسعید ولی‌زاده در پاسخ به این پرسش که انتظار شما از دولت چیست، تصریح می‌کند: ما بیش از آنکه به دنبال کمک‌های مستقیم مالی باشیم، خواهان حمایت‌های ساختاری هستیم؛ به طور مثال در زمینه تأمین اجتماعی و دارایی، مهلت پرداخت‌ها را افزایش دهند تا تنفسی ایجاد شود و پس از آن دوباره دفاتر بدهی‌های خود را بپردازند. همچنین پیشنهاد ما ارائه تسهیلات بانکی با بهره بسیار کم به آژانس‌هاست تا بتوانند زبان‌های خود را جبران کنند.

نخستین آسیب‌دیده و آخرین احیاشونده

مدیر یک آژانس مسافرتی نیز درباره وضعیت این صنعت در شرایط جنگ می‌گوید: واقعیت تلخ در مورد صنعت گردشگری این است که این حوزه در بحران‌ها؛ به‌ویژه بحران‌های امنیتی و جنگ، نخستین جایی محسوب می‌شود که حتی با یک خبر ضربه می‌خورد و متأسفانه آخرین گروهی است که از عادی شدن شرایط، دوباره به چرخه برمی‌گردد. چون گردشگری به طور مستقیم با آرامش روان و احساس امنیت مردم در ارتباط است. مرتضی قاسمی با بیان اینکه صنعت گردشگری با شروع جنگ ۱۲ روزه در خرداد ۱۴۰۴ گرفتار یک زنجیره بحران شد که تاکنون اجازه نفس کشیدن به این صنعت را نداده، می‌افزاید: درست وقتی تصور می‌کردیم فضا در حال آرام شدن است، با وقوع دی ماه ۱۴۰۴ روبه‌رو شدیم که امنیت روانی سفر را کاملاً مختل کرد و از اسفند سال گذشته تاکنون درگیر تنش‌های جنگ هستیم. در واقع هر کدام از این اتفاقات مثل یک ضربه کاری به پیکر نیمه‌جان صنعت گردشگری عمل کرد. ما در یک بن‌بست طولانی قرار گرفته‌ایم و گردشگری طبق معمول، نخستین بخش اقتصاد است که فرومی‌ریزد و آخرین بخشی خواهد بود که دوباره قد راست می‌کند!

وی با اشاره به برآوردهای مطرح شده اظهار می‌کند: میزان خسارت وارده به دفاتر خدمات مسافرتی و گردشگری

خراسان شمالی

تخریب ۵۰۰ کیلومتر ایلراه استان بر اثر بارندگی‌های اخیر

مدیرکل امور عشایری خراسان شمالی گفت: بارندگی‌های امسال سبب تخریب ۵۰۰ کیلومتر از ایلراه‌های استان شد و این راه‌های ارتباطی عشایر نیازمند مرمت فوری است؛ زیرا مسیر اصلی تردد خانوارهای عشایری و جابه‌جایی دام‌ها به شمار می‌روند. میثم وحیدی اظهار کرد: هر سال در آستانه کوچ، تیغ‌زنی و مرمت ایلراه‌ها انجام می‌شود؛ اما امسال به علت بارندگی‌ها، تخریب این راه‌ها بیشتر شده و ضرورت مرمت فوری آن‌ها بالا رفته است. وی با تأکید بر اینکه تخریب ایلراه‌ها، کوچ‌عشایر استان به مناطق بیابانی را با چالش جدی روبه‌رو کرده، افزود: نبود آب‌نیه فنی مناسب مانند پل، آب‌نما، گلیون‌بندی، تپه ماهور بودن مسیرها و مهم‌تر از همه خاکی بودن این راه‌ها سبب شده تخریب‌ها زیاد باشد و در هر بارندگی، این مسیرها تخریب و نیازمند مرمت شوند. مدیرکل امور عشایری خراسان شمالی با

خراسان جنوبی

تأکید استاندار بر پیش‌قدمی مدیران در صرفه‌جویی

استاندار خراسان جنوبی با تأکید بر ضرورت اهتمام مدیران در رعایت اصل صرفه‌جویی، گفت: ما باید مدیریت مصرف را از خودمان شروع کنیم. سیدمحمد رضا هاشمی در جلسه ستاد مدیریت مصرف انرژی استان با تأکید بر اینکه خراسان جنوبی در بحث مدیریت مصرف انرژی از استان‌های موفق است، تصریح کرد: اکنون و با فرارسیدن فصل گرم سال، این صرفه‌جویی در مصرف باید با دقت ادامه یابد و بی‌شک در این زمینه زیرزمین قضاوت‌های مردم قرار داریم. وی با اشاره به صدور پروانه ۲ هزار و ۷۵۰ مگاوات برق در حوزه نیروگاه‌های خورشیدی، متذکر شد: اقدام‌های استان در این زمینه خوب بوده؛ اما نکته مورد تأکید این است که روند صدور پروانه‌ها تسریع شود و سرمایه‌گذاران معطل نمانند. استاندار خراسان جنوبی ادامه داد: استان در بحث نیروگاه‌های خانگی در حوزه بهزیستی و کمیته امداد امام خمینی (ره) و دستگاه‌های

با ماصدات شنیده‌میشه

شناسه ما در فضای مجازی @QudsKhorasan

اجرائی عملکرد خوبی داشته؛ اما در زمینه نصب نیروگاه‌ها در جوار صنایع، نیازمند برنامه زمان‌بندی و تسریع در روند اجرای کار هستیم. هاشمی با اشاره به دغدغه کشاورزان در خصوص تأمین سوخت ماشین‌آلات در فصل برداشت محصول، گفت: لازم است با ایجاد کمیته تأمین سوخت کشاورزی نسبت به رفع این دغدغه کشاورزان اقدام شود. وی روشنایی نهایه‌های ساختمان‌ها و برخی واحدهای تجاری را از معضلاتی برشمرد که نیازمند ورود جدی و تأکید است. استاندار خراسان جنوبی به نقد مردم در خصوص نبود کارت سوخت در برخی جایگاه‌ها هم اشاره کرد و متذکر شد: باید به گونه‌ای اقدام شود که کارت سوخت جایگاه‌دار در تمامی جایگاه‌ها وجود داشته باشد تا مردم و به‌ویژه مسافران در مراجعه با مشکل مواجه نشوند.